

et forsøg på at vedtage nogle fælles EU-kriterier for fair trade-mærket?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu må vi jo først og fremmest se, hvad der overhovedet kommer til at ligge i det. Jeg kan slet ikke tage stilling, før der ligger noget på mit bord, og så må vi tage det derfra. Fru Elisabeth Geday kan jo fremsætte et beslutningsforslag, og så vil vi skulle tage stilling ud fra det.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes, at vi som forbrugere skal kunne vælge varer, der er produceret under forhold, der tager hensyn til miljøet, tager hensyn til menneskerettighederne, tager hensyn til vores fælles klima og ikke mindst tager hensyn til arbejdstagerrettighederne. Når vi køber ind, er varerne sjældent produceret lige henne om hjørnet. Vores sko er måske lavet i Indonesien, stoffet til vores tøj er vævet i Kina, og vi køber friske blomster fra lande i Afrika. Globaliseringen er kommet for at blive, og det er på mange måder godt.

Men når vi i tv ser skrotskibe på en strand i Indien, hvor asbesten bliver hældt i havet, og hvor arbejdere i bare tæer og sandaler skal håndtere tonstunge skrotdele, så har vi et problem, og så har verden et problem.

Derfor synes vi Socialdemokrater, at forslaget om oprettelse af en etisk mærkningsordning er et meget positivt forslag. Det er en frivillig mærkningsordning i stil med Svanen og Blomsten, som vi kender, og den skal baseres på ILO's konventioner og på FN's menneskerettighedserklæring.

Det er faktisk nogle områder, som vi arbejder for: menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, bæredygtighed på alle planer. I WTO arbejder vi for det, i EU, i forbindelse med indgåelse af bilaterale handelsaftaler, i udviklingspolitikken.

Lad mig slå fuldstændig fast: I Socialdemokratiet går vi ind for fair trade snarere end free trade. Vi mangler på det her område – det synes jeg den tidligere ordførers tale bar tydeligt præg af – at regeringen påtager sig et ansvar, at vi i Danmark som et af verdens rigeste lande påtager os et ansvar for arbejdstagerrettighederne for de mennesker, der har de arbejdspladser,

som vi har outsourcet, fordi der ikke var nogen i Danmark, der ville påtage sig dem.

Kl. 15.35

Vi må samtidig sige, at vi jo kan se, at Enhedslisten ikke helt har forholdt sig til de økonomiske og juridiske elementer, som naturligvis skal være på plads, inden man vedtager sådan et forslag. Vi har f.eks. brug for at vide, hvad det her etikmærkenævn og -sekretariat vil koste. Hvordan skal det finansieres? Hvem skal vurdere, om en virksomhed overholder konventionerne? Hvordan skal det kontrolleres? Der lægges jo op til en kontrol hele vejen ud i kæden af underleverandører osv.

Der er en lang række ting, vi gerne vil have kigget på, men vi vil gerne se på det her område. Vi vil gerne se på, om det måske er en mærkningskommission, der skal nedsættes. Vi vil gerne arbejde for, at man får lavet en ordentlig og solid mærkningsordning både på det nordiske plan, på EU-plan og for den sags skyld også på globalt plan.

Så min konklusion er, at vi går positivt ind i udvalgsbehandlingen, hvis der er behov for nogle væsentlige undersøgelser, inden vi tager endelig stilling til forslaget. Men vi synes, det ville være vældig, vældig positivt, hvis ikke kun danske forbrugere, men forbrugere i f.eks. hele EU kunne få en mulighed for at gå ned og købe varer, som rent faktisk tager hensyn til arbejdstagerrettigheder i verden.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med fru Colette Brix.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti synes, at ideen og princippet om en etisk mærkningsordning lyder fornuftig. Først og fremmest er det en frivillig ordning, der med forslaget lægges op til, og det mener vi er en helt nødvendig betingelse, når det drejer sig om mærkningsordninger. Dermed sikrer man sig, at ordningerne i sidste ende er drevet af forbrugerkrav og efterspørgsel.

Det skal være forbrugernes krav, der står i centrum for udviklingen. Derfor skal indholdet af en sådan mærkningsordning også fastlægges i dialog med brancherne. Faktisk skal brancherne være den primære inspirationskilde til, hvad en mærkning skal indeholde. Sagt helt enkelt, hvis det er rentabelt at være med i en mærkningsordning, så skal virksomhederne nok finde ud af at bruge den.